

ปัจจุบันมีการใช้น้ำยาล้างคลองรากพันธุ์ชนิดร่วมกันเพื่อกำจัดเชื้อโรคและชั้นสเมียร์ ซึ่งอาจมีสิ่งตกค้างอยู่บนผิวพื้นและท่อเนื้อพื้นส่งผลต่อความแข็งแรงพันธะระหว่างชีลเลอร์อุดคลองรากพันกับเนื้อพื้นได้ การศึกษาครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินบริมาณสิ่งสะสมบนผิวน้ำพื้นและความแข็งแรงพันธะระหว่างชีลเลอร์อุดคลองรากพันชนิดเมทาคริเลตเรซินกับเนื้อพื้นในส่วนรากพันเมื่อใช้คลอไฮด์ดีนร่วมกับน้ำยาล้างคลองรากพันชนิดอื่น โดยเตรียมชิ้นพื้นจากเนื้อพื้นในรากพัน 80 ชิ้นให้มีขนาด $5 \text{ mm.} \times 5 \text{ mm.}$ แบ่งเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 16 ชิ้น ชิ้นละ 2 ชิ้นนำไปแขวน้ำยาดังนี้ กลุ่มที่ 1 แขวน้ำกัลลัน กลุ่มที่ 2 แขวนโซเดียมไฮโปคลอไรต์ เอทิลีนไดเอมีนเตตราอะซิติกเอชิด (EDTA) แล้วตามด้วยน้ำกัลลัน กลุ่มที่ 3 แขวนโซเดียมไฮโปคลอไรต์ EDTA และตามด้วยคลอไฮด์ดีน กลุ่มที่ 4 แขวนโซเดียมไฮโปคลอไรต์ EDTA คลอไฮด์ดีน และตามด้วยโซเดียมไฮโปคลอไรต์ กลุ่มที่ 5 แขวนโซเดียมไฮโปคลอไรต์ EDTA โซเดียมไฮโปคลอไรต์แล้วตามด้วยคลอไฮด์ดีน นำชิ้นพื้น 1 ชิ้นในแต่ละชิ้นไปประเมินพื้นที่สิ่งสะสมบนผิวน้ำพื้นโดยใช้กล้องจุลทรรศน์อิเล็กtronแบบสองกราด ส่วนอีกชิ้นนำไปปั๊ดกับชีลเลอร์อุดคลองรากพันชนิดเมทาคริเลตเรซินแล้วทดสอบความแข็งแรงพันธะระหว่างชีลเลอร์กับเนื้อพื้นด้วยวิธีมอดิฟายด์ไมโครเซย์ร์ ผลการศึกษาพบว่าชนิดและลำดับของน้ำยาล้างคลองรากพันที่แตกต่างกันมีผลต่อพื้นที่สิ่งสะสมบนผิวพื้น โดยกลุ่มที่ 1 มีสิ่งสะสมมากที่สุดซึ่งใกล้เคียงกับกลุ่มที่ 3 ส่วนค่าความแข็งแรงพันธะพบว่ากลุ่มที่ 3 สูงกว่ากลุ่มอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สำหรับลักษณะความล้มเหลวของการยึดติดในทุกกลุ่มจะเกิดบริเวณรอยต่อระหว่างชีลเลอร์กับผิวพื้น เป็นส่วนใหญ่ จากการทดลองนี้สรุปได้ว่าการใช้น้ำยาล้างคลองรากพันโซเดียมไฮโปคลอไรต์ตามด้วย EDTA แล้วตามด้วยคลอไฮด์ดีนทำให้ความแข็งแรงพันธะระหว่างชีลเลอร์อุดคลองรากพันชนิดเมทาคริเลตเรซินกับเนื้อพื้นในส่วนรากพันสูงที่สุดแต่ไม่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่สิ่งสะสมบนผิวพื้น

The uses of combined irrigants to eliminate infection and smear layer may affect the bond strength between sealer and root dentine due to contamination left over after irrigation. The objective of the present study was to quantify the debris deposit on dentin and bond strength of methacrylate-based sealer to radicular dentine when used chlorhexidine in combination with other irrigants. Human radicular dentine blocks were prepared from 80 single-rooted teeth and divided into 5 groups. They were soaked in different irrigants and sequences as follow : Gr.1, distilled water; Gr.2, Sodiumhypochlorite (NaOCl)+ Ethylene diamine tetraacetic acid (EDTA)+distilled water; Gr.3, NaOCl + EDTA + Chlorhexidine; Gr.4, NaOCl + EDTA + Chlorhexidine + NaOCl; Gr.5, NaOCl + EDTA + NaOCl + Chlorhexidine. Half of dentin blocks in each group were investigated under scanning electron microscope. The other halves were bonded to composite resin blocks with methacrylate sealer and were subjected to the modified microshear test. Results showed relatively high area of deposit in Gr.1 and Gr.3. Multiple paired comparisons (ANOVA,Scheffe's test) revealed that Gr.3 had significantly greater bond strength than all groups ($p < 0.05$). Inspection of the surfaces demonstrated mostly the adhesive bond failures for all groups. In conclusion, the use of NaOCl followed by EDTA and chlorhexidine respectively, provided greatest bond strength between mathacrylate-based sealer and radicular dentine. However, there is no correlation between the amount of deposit and the bond strength.